

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT
Preko pošte
24-04-2017
Priloga za poštu obično-priv. dne. 20
POŠTA R
Šifra prijavitelja 1 priloga
Dostava 20
POSTUPAK

„BRODOSPLIT-METALOPREMA“ DOO
SPLIT, PUT SUPAVLA 21
OIB:13270228237 ; MATIČNI BROJ:379569
ŽIRO RAČUN:2390001-1100315920 kod HPB

Split,24.04.2017

Trgovački sud-SPLIT
za gosp.JOZO ČALETA

Predmet:Dostava presude

U prilogu vam dostavljam preslik presude Vrhovnog suda u predmetu RH protiv
Brodosplit metalooprema d.o.o. u stečaju Split.
S poštovanjem

Stečajni upravitelj:
Marko Bitanga

opisano 25. travnja 2017. g.
M.B.

Upisan na Trgovačkom sudu u Splitu pod MBS:60175283
Stečajni upravitelj Marko Bitanga

13-04-2017

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Broj: Revt 80/17-2

Broj: Revt 80/17-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Đure Sesse predsjednika vijeća, Davorke Lukanović-Ivanišević članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Mirjane Magud članice vijeća, Željka Šarića člana vijeća i Ljiljane Hrastinski Jurčec članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKE HRVATSKE, OIB: 52634238587, zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, protiv tuženika BRODOSPLIT – METALOPREMA d.o.o. u stečaju, OIB: 13270228237, Split, zastupanog po punomoćniku Vjekoslavu Mladineu, odvjetniku u Splitu, te umješaća na strani tužitelja KRAH d.o.o., OIB: 24923144098, Vrgorac, I. Rožića 23, zastupanog po punomoćniku Zoranu Antunoviću, odvjetniku u Makarskoj, i umješaća na strani tuženika BRODOSPLIT d.d., OIB: 18556905592 (ranije BRODOSPLIT-BRODOGRADILIŠTE d.o.o., Split), zastupanog po punomoćnici Smiljenki Buljan, odvjetnici u Splitu, radi izlučenja iz stečajne mase, odlučujući o reviziji tuženika izjavljenu protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-1403/2015-4 od 25. listopada 2016., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu broj P-351/10 od 24. prosinca 2014., u sjednici održanoj 22. ožujka 2017.

presudio je:

Prihvaća se revizija tuženika i preinačuju presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-1403/2015-4 od 25. listopada 2016. i presuda Trgovačkog suda u Splitu broj P-351/10 od 24. prosinca 2014. i sudi:

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrđuje se da u stečajnu masu tvrtke BRODOSPLIT-METALOPREMA d.o.o. – u stečaju ne ulaze nekretnine označene kao

A) „Pogon u Rašćanima“ upisan u posjedovnom listu broj 507 čest. zgr. 677, zadružni dom, površine 642 m² te čest. zem. 8875, trafostanica 9 m², zgrada 2.007 m², te dvorište 7.500 m², sve k.o. Rašćani te

B) „Pogon u Vrgorc“ upisan u posjedovnom listu broj 639 kat. čest. zem. 235 te 236 ukupne površine 16.305 m² od čega upravna zgrada 80 m² a pogon 1.503 m² odnosno zemljišnoknjižne čestice dio čest. zem. 4850/1, z.u. 825, čest. zem. 4982/1, z.u. 782 te dio čest. zem. 4982/2, z.u. 825, sve k.o. Vrgorac.“

II. Nalaže se tužitelju platiti tuženiku 93.559,38 kn na ime troškova parničnog postupka u roku od 15 dana, dok se tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u preostalom iznosu od 66.240,61 kn odbija kao neosnovan.“

III. Nalaže se tužitelju platiti umješaću na strani tuženika 20.000,00 kn na ime troškova parničnog postupka u roku od 15 dana, dok se zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka umješaća na strani tuženika u preostalom iznosu od 500,00 kn odbija kao neosnovan.

IV. Odbija se tužitelj i umješać na strani tužitelja sa zahtjevom za naknadu im parničnog troška.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja u toč. I. izreke usvojen je tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrdjuje se da u stečajnu masu tvrtke BRODOSPLIT-METALOPREMA d.o.o. – u stečaju ne ulaze nekretnine označene kao

A) „Pogon u Raščanima“ upisan u posjedovnom listu broj 507 čest. zgr. 677, zadružni dom, površine 642 m² te čest. zem. 8875, trafostanica 9 m², zgrada 2.007 m², te dvorište 7.500 m², sve k.o. Raščani te

B) „Pogon u Vrgorcu“ upisan u posjedovnom listu broj 639 kat. čest. zem. 235 te 236 ukupne površine 16.305 m² od čega upravna zgrada 80 m² a pogon 1.503 m² odnosno zemljišnoknjižne čestice dio čest. zem. 4850/1, z.u. 825, čest. zem. 4982/1, z.u. 782 te dio čest. zem. 4982/2, z.u. 825, sve k.o. Vrgorac.“

U toč. II. izreke naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 45.110,00 kn, dok je za više traženo za iznos od 10.040,00 kn zahtjev odbijen. Ujedno je naloženo tuženiku naknaditi umješaću na strani tužitelja parnični trošak u iznosu od 34.387,50 kn.

Rješenjem suda prvog stupnja odbijen je prijedlog za određivanje privremene mjere koji glasi:

„1. Radi osiguranja nenovčane tražbine tužitelja na nekretninama označenim kao „Pogon u Raščanima“ upisan u posjedovnom listu broj 507 kao čest. zgr. 677, zadružni dom, površine 642 m² te čest. zem. 8875, trafostanica 9 m², zgrada 2.007 m² te dvorište 7.500 m², sve k.o. Raščani te „Pogon u Vrgorcu“ upisan u posjedovnom listu broj 639 kao kat. čest. zem. 235 te 236 ukupne površine 16.305 m² od čega upravna zgrada 80 m² a pogon 1.503 m² odnosno zemljišnoknjižne čestice dio čest. zem. 4850/1, z.u. 825, čest. zem. 4982/1, z.u. 782 te dio čest. zem. 4982/2, z.u. 825, sve k.o. Vrgorac, određuje se zabrana otuđenja i opterećenja predmetnih nekretnina koji se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu u predmetu broj St-177/03 upisom zabrane u zemljišne knjige odnosno pologom rješenja o zabrani u knjizi položenih isprava.

2. Ova privremena mjera trajati će do pravomoćnosti odluke u parničnom predmetu Trgovačkog suda u Splitu po tužbi Republike Hrvatske protiv tuženika Brodosplit-

Metaloprema d.o.o. u stečaju, radi izlučenja imovine ili do drugačije odluke suda, ako se promjene okolnosti zbog kojih je ova mjera određena.

3. Uknjižba ove mjere povjerava se Zemljišno knjižnom odjelu Općinskom sudu u Metkoviću.“

Presudom suda drugog stupnja odbijena je žalba tuženika kao neosnovana, pa je gore navedena presuda suda prvog stupnja u toč. I. izreke, te u toč. II. izreke u dijelu kojim je tuženik dužan platiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 45.110,00 kn, u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti trošak umješaču KRAH d.o.o. Vrgorac u iznosu od 34.387,50 kn, potvrđena.

Rješenjem suda drugog stupnja odbačena je žalba tuženika u pobijanju toč. II. izreke prvostupajnske presude, za dio kojim je tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 10.040,00 kn odbijen.

Protiv navedene presude suda drugog stupnja reviziju podnosi tuženik i to pozivom na odredbu iz čl. 382. st. 1. toč. 1. i 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 – dalje ZPP), a podredno podnosi reviziju temeljem odredbe iz čl. 382. st. 2. ZPP.

Predlaže da se revizija prihvati i pobijana drugostupajnska presuda zajedno s prvostupajnskom presudom preinače, te odbije tužbeni zahtjev i zahtjev za naknadu parničnog troška, kako tužitelju, tako i umješaču na strani tužitelja, a ujedno da se naloži tužitelju naknaditi tuženiku cjelokupni parnični trošak, zajedno s troškom revizije. Podredno predlaže da se nižestupajnske presude ukinu i predmet vrati na ponovno suđenje pred izmijenjenim vijećem.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija je osnovana.

U konkretnom slučaju vrijednost predmeta spora označena u tužbi iznosi 501.000,00 kn.

S obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev, tj. s obzirom na tužbeni zahtjev o kojem je odlučeno pobijanom presudom, valja reći da iako su u podnesenoj tužbi tužitelja protiv istog tuženika obuhvaćena dva zahtjeva radi utvrđenja da u stečajnu masu ne ulaze nekretnine „Pogon u Rašćanima“, odnosno „Pogon u Vrgorcu“, da se ti zahtjevi temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, zbog čega vrijednost predmeta spora se određuje prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva.

Odredbom iz čl. 497.a) ZPP-a propisano je da revizija iz čl. 382. st. 1. toč. 1. tog zakona u postupku pred trgovačkim sudovima nije dopuštena ako vrijednost predmeta spora pobijanog dijela pravomoćne drugostupajnske presude ne prelazi 500.000,00 kn.

U konkretnom slučaju, s obzirom na vrijednost predmeta spora označenog u tužbi i zahtjeva postavljenih shodno čl. 37. st. 1. ZPP-a, vrijednost predmeta spora pobijanog dijela presude prelazi 500.000,00 kn.

Slijedom toga, dopuštena je revizija iz čl. 382. st. 1. ZPP.

Stoga je ovaj revizijski sud ispitaio pobijanu presudu sukladno odredbi iz čl. 392.a) st. 1. ZPP-a samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Suprotno reviziji, u donošenju pobijane presude nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka i to kako ona iz čl. 354. st. 1. ZPP-a, tako niti ona iz čl. 354. st. 2. ZPP.

Naime, presuda sadrži razloge, oni su jasni i nema proturječja u onom bitnom dijelu, zbog čega se ona može ispitati.

Drugostupanjski je sud odgovorio dostatnim razlozima na žalbene navode od odlučne važnosti za ovo presuđenje.

Samim time što tuženik smatra neprihvatljivim date razloge po drugostupanjskom sudu, nije time počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka da se pobijana presuda ne bi mogla ispitati.

Međutim, u pravu je revident kada smatra da je u postupku pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Predmet spora predstavlja zahtjev tužitelja da se utvrdi da u stečajnu masu tuženika ne ulaze nekretnine „Pogon u Rašćanima“ i „Pogon u Vrgorcu“, a поближе opisane u toj točki izreke.

Bez obzira što se o takvom tužbenom zahtjevu raspravljalo u parnici, radi se zapravo o tužbenom zahtjevu po čl. 79. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06 i 116/10 – dalje SZ), jer tužitelj traži da se navedene nekretnine zapravo izdvoje iz stečajne mase tuženika nad kojim je otvoren stečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Splitu broj St-117/03, na osnovi objavljenog oglasa u „Narodnim novinama“ 5/2010, jer je tako koncipirana tužba tužitelja i sukladno tome postavljen tužbeni zahtjev.

Prema odredbi iz čl. 79. st. 1. SZ-a da bi izlučni vjerovnik, u konkretnom slučaju tužitelj, uspio sa izlučnom tužbom, mora dokazati da se određeni predmet (opisan po svojim osobinama koje ga razlikuju od drugih predmeta) nalazi u stečajnoj masi, ali da taj predmet nije dio imovine stečajnog dužnika, kao što mora dokazati da izlučni vjerovnik, tj. tužitelj, ima valjanu pravnu osnovu po kojoj može tražiti izdvajanje tog predmeta iz stečajne mase.

Slijedom navedenog, opisane pretpostavke da bi izlučni vjerovnik imao pravo na izdvajanje predmeta iz stečajne mase moraju biti kumulativno ispunjene.

Tužitelj u konkretnom slučaju smatra da ostvaruje pravo na vlasništvo utuženih nekretnina čije izdvajanje traži temeljem odluke Vlade Republike Hrvatske o preuzimanju u vlasništvo nekretnina određenih pravnih osoba klasa: 310-14/00-01/01, ur. broj: 5030120-00-24 od 21. rujna 2000., a koja se temelji na postupcima povodom provođenja sanacije određenih pravnih subjekata – brodogradilišta, kojom su odlukom preuzete nekretnine Brodosplita d.d. u Splitu prema popisu koji je sastavni dio te odluke.

U postupku nije prijeporno da je donesena navedena odluka Vlade Republike Hrvatske od 21. rujna 2000., te da se u navedenom popisu, ali bez zemljišnoknjižnih oznaka, nalaze nekretnine koje su predmetom zahtjeva za izdvajanje u ovom postupku, tj. „Pogon u Rašćanima“ i „Pogon u Vrgorcu“.

Prema tome, tužitelj upravo u navedenoj odluci Vlade Republike Hrvatske vidi pravnu osnovu za izdvajanje, jer smatra da je njome zapravo stekao pravo vlasništva navedenih nekretnina.

U postupku suda prvog stupnja je utvrđeno, a od tih je utvrđenja pošao i sud drugog stupnja, da je navedena odluka Vlade Republike Hrvatske od 21. rujna 2000. uslijedila nakon poduzetih radnji od strane Vlade Republike Hrvatske na sanaciji određenih društava, pa tako i tuženika, tj. prednika.

Međutim, odredbama Zakona o sanaciji određenih poduzeća ("Narodne novine" broj 56/95 i 106/99) nije propisano niti jednom odredbom da bi Vlada Republike Hrvatske mogla svojom odlukom odrediti da određene nekretnine prelaze u njeno vlasništvo.

Prema odredbi čl. 10. Zakona o Vladi Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 101/08 i 15/2000) propisano je da Vlada, ili od nje ovlašteno tijelo, upravlja, raspolaže i koristi se imovinom Republike Hrvatske, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno. Ta odredba ne daje ovlast Vladi Republike Hrvatske da jednostrano mijenja stanje prava vlasništva na nekretninama koje nisu u trenutku donošenja njezine odluke od 21. rujna 2000. bile upisane kao vlasništvo Republike Hrvatske, što nije prijeporno. Tom se odredbom zakona daje samo ovlast Vladi Republike Hrvatske da upravlja, raspolaže i koristi nekretnine, ali one koje se već nalaze u vlasništvu Republike Hrvatske.

Slijedom navedenog, pogrešan je zaključak nižestupajnskih sudova da navedena odluka Vlade Republike Hrvatske od 21. rujna 2000. predstavlja valjanu pravnu osnovu za stjecanje vlasništva trećih osoba, pa tako u konkretnom slučaju niti tužitelja. Da je tome tako, ovaj je Vrhovni sud već zauzeo stajalište u rješenju posl. broj Rev-2117/10 od 27. lipnja 2012.

Samim time, navedena odluka Vlade Republike Hrvatske ne predstavlja niti valjanu pravnu osnovu za izdvajanje navedene imovine iz stečajne mase stečajnog dužnika, po čl. 79. SZ na kojem se postavljene tužbene zahtjeve temelji.

Drugo je pitanje je li se na strani tužitelja, tj. Republike Hrvatske, ostvarila pretpostavka za stjecanje prava vlasništva na nekoj drugoj pravnoj osnovi utemeljenoj na zakonu.

Slijedom navedenog, a kako tužitelj nije dokazao da on kao izlučni vjerovnik ima pravnu osnovu za izdvajanje utužene imovine iz stečajne mase, ovaj se sud nije bavio pitanjem jesu li navedeni predmeti, za koje se traži izdvajanje, dio imovine stečajnog dužnika, tj. tuženika, jer kako je već prethodno navedeno, za osnovano izdvajanje iz stečajne mase trebaju biti ispunjene kumulativno obje pretpostavke, pa kako tužitelj nije dokazao jednu od njih, a to je da ima pravnu osnovu za izdvajanje, ovaj sud nije se bavio drugom pretpostavkom, jer je i bez ove jedne, tužbeni zahtjev neosnovan.

Uostalom, o pitanjima vlasništva raspraviti će se i u postupku koji je tuženik pokrenuo kao protutužitelj po protutužbi u samostalnoj parnici.

Iz navedenih je razloga zato valjalo prihvatiti reviziju tuženika i pobijane presude preinačiti, te tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan i tako odlučiti kao u izreci ove presude, pozivom na odredbu iz čl. 395. st. 1. ZPP.

Nakon preinačenja pobijane presude tuženik je u cijelosti uspio u sporu, pa je na temelju čl. 166. st. 2., 154. st. 1. i 155. ZPP valjalo preinačiti odluku o troškovima postupka i tuženiku, kao i umješraču na strani tuženika, dosuditi trošak postupka.

Tuženiku su, sukladno postavljenom zahtjevu (troškovnik na listu 451. spisa) i vrijednosti predmeta spora (501.000,00 kn), priznati troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, dalje: OT). Tuženiku su priznati troškovi sastava odgovora na tužbu sukladno Tbr. 8. t. 1. OT u iznosu od 5.010,00 kn, dok su mu troškovi sastavljanja podnesaka od 10. lipnja 2011., 18. veljače 2013., 12. rujna 2013., 4. studenoga 2013., 4. lipnja 2014. i 30. lipnja 2014. priznati sukladno Tbr. 8. t. 3. OT u iznosu od po 500,00 kn budući da se ne radi o podnescima iz Tbr. 8. t. 1. OT. Za zastupanja na ročištima održanim 5. studenoga 2013., 18. veljače 2014., 5 lipnja 2014. i 17. srpnja 2014. tuženiku je priznat trošak sukladno Tbr. 9. t. 1. OT u iznosu od po 5.010,00 kn, za ročišta održana 26. veljače 2010., 19. veljače 2013., 12. rujna 2013. sukladno Tbr. 9. t. 2. OT u iznosu od po 2.505,00 kn, dok su za ročišta održana 15. ožujka 2010., 21. travnja 2010., 29. lipnja 2010., 15. rujna 2010. i 9. svibnja 2013. tuženiku priznati troškovi sukladno Tbr. 9. t. 5. OT u iznosu od po 500,00 kn budući da su odgođena prije početka raspravljanja o glavnoj stvari, a za ročište za objavu presude tuženiku je dosuđen trošak u iznosu od 500,00 kn sukladno Tbr. 9. t. 3. OT. Trošak za ročišta 26. svibnja 2010. tuženiku nije priznat budući da tuženik na ročište nije pristupio, dok za ročišta 21. lipnja 2011. i 15. studenoga 2012. tuženiku trošak nije priznat budući da u spisu ne postoje zapisnici iz kojih bi proizlazilo da su navedena ročišta održana, kao što nije priznat trošak požurnica. Tuženiku pripada ukupni trošak prvostupanjskog postupka u iznosu od 38.565,00 kn što uvećano za pripadajući PDV od 25% (9.641,25 kn) ukupno iznosi 48.206,25 kn.

Tuženiku nadalje pripada trošak sastava žalbe protiv rješenja o osiguranju od 12. ožujka 2010. u iznosu od 2.505,00 kn sukladno Tbr. 10. t. 5. OT u vezi s Tbr. 13. t. 1. OT, trošak sastava žalbe protiv presude sukladno Tbr. 10. t. 1. OT u iznosu od 6.262,50 kn, a za sastav revizije sukladno Tbr. 10. t. 6. OT iznos od 7.515,00 kn, ukupno 16.282,50 kn što uvećano za pripadajući PDV od 25% (4.070,63 kn) ukupno iznosi 20.353,13 kn.

Tuženiku pripada trošak zatraženih sudskih pristojbi i to pristojba na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn sukladno Tbr. 1. t. 2. Tarife sudskih pristojbi sadržane u Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12 i 157/13 dalje: ZSP), pristojbe na žalbu na rješenje o osiguranju sukladno Tbr. 3. t. 2. Tarife u zatraženom iznosu od 2.500,00 kn, pristojbu na žalbu na presudu te pristojbu za izjavljenu reviziju sukladno Tbr. 3. t. 1. Tarife u iznosu od po 10.000,00 kn, odnosno ukupno na ime pristojbi iznos od 25.000,00 kn.

Tuženiku je tako priznat ukupni trošak parničnog postupka u iznosu od 93.559,38 kn od ukupno zatraženog troška u iznosu od 159.799,99 kn, dok je ostatak zahtjeva od 66.240,61 kn valjalo odbiti kao neosnovan.

Umješaču na strani tuženika su, sukladno postavljenom zahtjevu (troškovnik na listu 406. spisa) i vrijednosti predmeta spora (501.000,00 kn), priznati troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku za zastupanja na ročištima održanim 5. studenoga 2013., 18. veljače 2014., 5. lipnja 2014. i 17. srpnja 2014. sukladno Tbr. 9. t. 1. OT u iznosu od po zatraženih 5.000,00 kn, dok za ročište za objavu presude umješaču na strani tuženika trošak nije dosuđen budući da na to ročište nije pristupio. Umješaču na strani tuženika tako je priznat ukupan trošak u iznosu od 20.000,00 kn.

Samim time valjalo je odbiti zahtjev tužitelja za naknadu mu parničnog troška, kao i zahtjev umješača na strani tužitelja za naknadu mu parničnog troška, kao neosnovan.

Stoga je odlučeno kao u izreci ove presude.

Zagreb, 22. ožujka 2017.

Predsjednik vijeća:
Đuro Sessa, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

